

[Industriministeren]

stri på 100.000 eller mere, som fra mange sider har været opstillet gennem en årrække, i lyset af de amerikanske erfaringer lidet realistisk, medmindre der sker en væsentlig nedsettelse af arbejdstiden.«

Bogen fortæller således ikke som anført i begrundelsen, »at egnsudviklingsloven er en gigantisk misforståelse«. Bogen nævner end ikke den danske egnsudviklingslov, idet den om egnsudviklingspolitik kun anfører: »En samlet politik med en bestemt regional udvikling som hovedmål har aldrig eksisteret i USA.«

Bogen beviser således ikke, »at man har skabt arbejdsløshedser i mange af de byer, hvorfra man med skatteydermidler har trukket industrier bort ved hjælp af egnsudviklingsloven«. Af Egnsudviklingsrådets årsberetninger fremgår det derimod, at Egnsudviklingsrådet i de senere år har udvist stor tilbageholdenhed over for projekter, der blot indebærer flytning af produktion og dermed beskæftigelse til egnsudviklingsområderne fra andre lokaliteter. Egnsudviklingsrådet har ligeledes – under de senere års økonomiske, erhvervmæssige og beskæftigelsesmæssige tilstande, der har medført store vanskeligheder også uden for egnsudviklingsområderne – fundet det rigtigst at udvise tilbageholdenhed over for projekter, hvis gennemførelse med egnsudviklingsbistand kan antages at påføre virksomheder i andre egne en konkurrence, der under de konkrete forhold må anses for urimelig.

Da det bl.a. er konstateret i de undersøgelser, der lå til grund for de seneste afgrænsninger af egnsudviklingsområderne pr. 1. januar 1982, at der stadig var en mangel på balance mellem de svagere og de stærkere stillede dele af landet, er jeg fortsat af den opfattelse, at egnsudviklingsbistanden indtil videre vil være et nødvendigt led i bestræbelserne på at virkeliggøre den lighedsmålsætning, der er nedlagt både i egnsudviklingslovgivningen og i lands- og regionplanlovgivningen.

På denne baggrund agter jeg naturligvis ikke at stille forslag om at ophæve egnsudviklingsloven.

Spm. nr. S 545

Til *energiministeren* (25/1 83) af:

Waldorff (VS):

»Vil ministeren medvirke til, at også andre aspekter af den fremtidige varmforsyning i hovedstadsregionen end de snævert økonomiske belyses, herunder specielt systemernes fleksibilitet over for ændrede forudsætninger samt de miljømæssige konsekvenser?«

Begrundelse

Beretningen fra arbejdsgruppen vedrørende kraftvarmforsyning af hovedstadsregionen – den såkaldte Bülowrapport – indeholder stort set kun snævre økonomiske vurderinger og udgør derfor et helt ufuldstændigt grundlag for en beslutning.

Rapporten indeholder en udtalelse fra miljøstyrelsen vedrørende de miljømæssige konsekvenser og indeholder derudover ingen miljømæssige overvejelser. Miljøstyrelsens udtalelse, der ikke er en egentlig miljøvurdering, siger, at det ikke er muligt at se nogen større indbyrdes forskel på de gennemregnede strukturer med hensyn til de miljømæssige konsekvenser, hvorimod styrelsen ytrer en generel betænkelighed ved de opstillede strukturer. Den anbefaler derfor, at andre løsningsmuligheder inddrages i undersøgelserne.

En fleksibilitetsundersøgelse bør klarlægge muligheden for at imødegå ændringer i beregningsforudsætningerne samt undersøge, i hvilket omfang de valgte strukturer fastlåser fremtidig energipolitisk valg. Behovet herfor aktualiseres af, at de gennemregnede strukturer tilsyneladende er relativt følsomme over for ændringer i beregningsforudsætningerne. Der er i Bülowrapporten ingen overvejelser vedrørende dette forhold.

Besvarelse (2/2 83):

Energiministeren (Enggaard):

I beretningen fra energiministeriets arbejdsgruppe vedrørende kraftvarmforsyning indgår en række variationsberegninger, der viser konsekvenserne af ændrede forudsætninger vedrørende brændselspriser, varmebehovets størrelse i det kraftvarmforsynede område, kraftvarmeområdet udstrækning, elprognosen, udbygningstakten med fjernvarme og anlægsudgifterne. Det fremgår af disse beregninger, at den mest betydende faktor er brændselsprisudviklingen.